

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil da sige, at forundringen er helt på vores side, og at den er total. Vi har jo haft en meget, meget lang møderække med S og R op til Kristi himmelfart-ferien, hvor det jo kneb gevaldigt med at få de to partier, måske mere det store end det mindre oppositionsparti, til at præcisere, på hvilke vilkår man ville tage ansvar for de forskellige lovforslag, som Folketinget i øjeblikket behandler, i alt 50.

Det er jo sådan set baggrunden for, at jeg på det møde tilkendegav, at det ville være ønskeligt, hvis partierne nu præciserede deres ønsker til forandringer også ud fra en realistisk vurdering af, at den film om kommunalreformen, vi jo har set i fællesskab de mange gange, hvor S og R har været i lokalet og har forladt det igen, ikke er blevet spolet tilbage hver gang, man har forladt forhandlingslokalet, og derfor er der ikke langt til rulleteksterne.

Derfor bliver vi selvfølgelig forundrede over, at der afgår en klageskrivelse til statsministeren i torsdags, hvor man forsøger at sælge det hovedindtryk, at regeringen ikke vil være i dialog med de to partier. Vi bliver jo så meget desto mere forundrede, når det er sådan, at der selv samme dag, nemlig torsdag, bliver indgået en aftale hos skatteministeren mellem V, K, O og S og R, hvor vi så om fredagen må konstatere, at man ikke er i stand til at bære den aftale igennem de to folketingsgrupper.

Så jeg er enig med fru Charlotte Fischer i, at der er grund til at være forundret, i særlig grad på vores side af bordet.

Charlotte Fischer (RV):

Jeg synes, det er vigtigt at få at vide, hvad problemet er, bl.a. hvis vi tager udgangspunkt i sundhedsområdet: Er problemet manglende præcision, eller er problemet, at man ikke kan lide de krav, der er præciseret fra vores side?

Kl. 13.05

Det er jo to forskellige situationer, så jeg ville godt have ministeren til at sige helt præcist: Er problemet manglende præcision, f.eks. på det her område, hvor vi stiller med meget konkrete forslag til ændrede paragraffer?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu fører det nok lidt for vidt, hvis vi her i Folketingets spørgetime skal gennemgå alle de henvendelser, der har været til de respektive mini-

stre. Jeg vil da gerne sige, at de er af meget svingende karakter. Der er en række af de henvendelser, der er afgået til regeringens ministre, som er præcise, og hvor man også har fornemmelsen af, at de to oppositionspartier ligesom har vejet for og imod og så har valgt at sætte angrebet ind eller vise imødekommenhed, eller hvad udtryk man nu vil bruge, altså være ret præcis, men så er der unaegtelig også andre skrivelser, hvor man sidder tilbage med et noget flimret indtryk.

Jeg synes, det er prisværdigt, at de to partier her, hvor klokken er ved at være fem minutter i tolv, har gjort sig den ulejlighed at forsøge at præcisere, hvilke ønsker de har. Det er jo sådan set også, hvad der flyder af direkte aftale fra det møde, der var på mit kontor i dagene op til Kristi himmelfart-ferien. Det er jo også derfor, man så kan undre sig over, at det skal inklædes sådan et forklæde, hvor de to partiledere forsøger at pakke det her ind som en klageskrivelse til statsministeren.

Vi har jo aftalt, at der skal være drøftelser rundtomkring hos de respektive ministre i denne og i næste uge, og så må man jo se ministerium for ministerium, lovforslag for lovforslag, om enderne kan mødes.

Formanden:

Så er det fru Charlotte Fischer for et sidste spørgsmål.

Charlotte Fischer (RV):

Så er vi da i hvert fald lidt mere enige om, at det ikke er manglende præcision, der er hovedproblemet.

Kunne man så ikke sige ud fra den betragtning, at der skal to til en tango, at regeringen måske også burde forklare lidt mere præcist, hvor den er villig til at forhandle om nogle ændringer. Det har vi jo faktisk ikke engang hørt eller set en fristil om.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo altså svært for regeringen at fange oppositionens kugler, når den skyder med spredeslag. Det er jo sådan set derfor, at det har været et hovedproblem for os igennem meget lang tid – vel også præget af, at man i Socialdemokratiet for nu at være ærlig har haft brug for at bruge energi på andre ting af sådan mere indvortes karakter – at man ikke har været i stand til ret præcist at sige, sådan som det er normal kutyme i lovgivningsarbejdet, at her er altså L 74 til be-